

VII ZAKLJUČAK

Nekoliko jako loših stvari obeležilo je medijsku scenu u Srbiji tokom juna. Eskalirala je afera „Novosti“ i dovela do odluke nemačke kompanije WAZ da se povuče iz Srbije. Sabor Islamske zajednice pozvao je muslimane na bojkot lista „Blic“ zbog fotomontaže muftije Muamera Zukorlića objavljene u satiričnoj rubrici lista, uz optužbe da objavljinje fotomontaže simbolizuje nastavak „genocidne politike“ prema muslimanima i uz odštetni zahtev od 100 miliona evra. Emisija koja je trebalo da se bavi aferom u čijoj osnovi je neracionalno i netransparentno trošenje novca poreskih obveznika, skinuta je sa programa javnog servisa, samo nekoliko minuta pre nego što je trebalo da počne njeno snimanje. Nemušto objašnjenje da je skidanje emisije tražio pravni tim RTS-a, bez i jedne saopštene rečenice koja bi ukazivala na stav koji po takvom zahtevu pravnika ima uređivački tim, otvorila je pitanje sposobnosti urednika i rukovodilaca RTS-a da se odupru pritiscima, kada i ako se na njih vrše. Ovo posebno u svetlu činjenice da je krajem meseca Upravni odbor RTS-a poverio dosadašnjem direktoru Aleksandru Tijaniću, većinom glasova, još jedan četvorogodišnji mandat na čelu te kuće. Autori ovog izveštaja ponovnim izborom Tijanića u ovom izveštaju nisu se posebno bavili, budući da odluka Upravnog odbora sa obrazloženjem učinjenog izbora, još uvek nije objavljena. Usvojen je Zakon o elektronskim komunikacijama u tekstu koji otvara prostor da se praćenjem listinga odlaznih i dolaznih poziva novinara, lakše otkrivaju izvori njihovih informacija. Izostao je bilo kakav pozitivni pomak po pitanjima procesa privatizacije medija. S druge strane, isti Zakon o elektronskim komunikacijama, doneo je i neke pozitivne novine, odnosno stavlja u izgled da će borba protiv piratskih radio i TV stanica u Srbiji napokon postati efikasnija. Takođe, godinu dana nakon najave otpočinjanja rada na Strategiji razvoja medija u Srbiji, prezentacijom medijske Studije na čijoj su izradi radili eksperti koje je angažovala Evropska komisija, čitava priča oko strategije napokon je pokrenuta s mrtve tačke. Kakav god stav imali o preporukama koje Studija sadrži, nesporno je da ona predstavlja početak javne debate. A odsustvo javne debate i arbitrarne odluke donesene bez konsultacija sa medijima, medijskim i novinarskim udruženjima, bile su ključne odlike vremena u kome je srpska medijska scena dovedena u nezavidnu poziciju u kojoj se danas nalazi.